

на, что быхмы ѣли, какъ быхмы поминѣли прѣзъ зимѣ-тѣ? А кога стане сушы та ся не роди ничто въ нѣкое крайще, тамъ хора-та быхѣ измрѣли отъ гладъ, ако имъ ся не намѣряше нѣчто спестенъ трудъ, сиречь имотъ за да си купять что-то по другы мѣста ся е родило; кога ся поболи чловѣкъ или испадне въ другѣ нѣкоѣ неволю, ако му ся не найдѣше нѣчто, съ кое-то да си види нуждѣ-тѣ, той или бы теглилъ или бы чякалъ отъ чюжды рѣцѣ. И така съ всичко това что ни смышлява цѣла-та природа? Что ны подсѣщать естество-то ни и неволи-ты ни, които сѣ неразлѣчны съ наше-то бытїе? Смышлявать ни, подсѣщать ны, че единъ дѣлъ отъ труда и отъ неговы-ты плодове трѣбува да скѣтвамы и да чювамы за ненаданы потрѣбы и за нуждѣ.

Това трѣбува еще и за да двигнемъ врѣхъ и да цѣвнемъ. Тебѣся иска да ти подобрѣе, да ти олегкне работа-та; ще ти ся да спечялишь повечко за да ся поминувашъ на по-широко. Глупавъ чловѣкъ всичко това чяка отъ слѣпѣ-тѣ честь, и тя наистинѣ е за слѣпцы; а пакъ уменъ чловѣкъ ся надѣе на работѣ-тѣ си и на труда си. На мнозина ся чини, че иманїе-то и богатство-то дохаждають отъ голѣ честь; наистинѣ за това ся искать сгодны обстоятелства и добра sluка, нѣ никога безъ трудъ и мѣкѣ нѣма прокопсѣнѣ. Ето зашто!

Имота или самъ печялишь или отъ другого добывашъ. Что-то е намѣрилъ нѣкой отъ по-стары-ты си, като наслѣдіе, него или сами тѣи сѣ спечялили и прикѣтали, или пакъ отъ другы сѣ го добыли и така на татѣкъ врѣви доклѣ ся стигне до оногова, кой-то самъ съ труда си е набралъ имота или божемъ го подвѣдилъ, а другы по него го множили, доклѣ най-